

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9546/2539

พนักงานอัยการ สำนักงาน อัยการ สูงสุดโจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ บริษัท นันชัย (1975) จำกัดโจทก์
ห้างหุ้นส่วนจำกัด มัก กะ สันธัญญะ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3,

พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้พิตักษทรัพย์บุคคลใดหรือมีคำพิพากษาให้บุคคลใดเป็นบุคคลล้มละลายนั้นเกี่ยวกับสิทธิและสภาพของบุคคล บุคคลผู้ล้มละลายจะจัดการทรัพย์สินได้หรือไม่ เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย กฎหมายล้มละลายเพียงบัญญัติมิให้บุคคลที่ถูกพิตักษทรัพย์ดำเนินคดีในทางแพ่งด้วยตนเองหรือก่อกวนขึ้นอีกในระหว่างพิตักษทรัพย์อยู่ ถ้าหากไปก่อกวนขึ้นขึ้นในระหว่างถูกพิตักษทรัพย์ เจ้าหนี้จะถือเอามูลหนี้ไปขอรับชำระหนี้ไม่ได้ แต่ไม่มีบทกฎหมายใดบัญญัติให้หนี้สินนั้นสูญสิ้นไป โดยเฉพาะกฎหมายล้มละลายมิได้คุ้มครองให้ผู้กระทำความผิดอาญาพ้นผิดไปด้วย จำเลยที่ 2 กระทำความผิดโดยสั่งจ่ายเช็ครวม 4 ฉบับ ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึงวันที่ 24 พฤษภาคม 2534 ซึ่งธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2534 จำนวน 1 ฉบับ และเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2534 จำนวน 3 ฉบับ แต่จำเลยที่ 1 ถูกพิตักษทรัพย์เด็ดขาดเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2535 การกระทำความผิดได้เกิดขึ้นก่อนจะถูกพิตักษทรัพย์ไม่เกี่ยวข้องกับการถูกพิตักษทรัพย์ในภายหลังแต่อย่างใด

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 3, 4 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 91 ระหว่างพิจารณา บริษัทนันชัย (1975) จำกัดผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 เป็นความผิด 4 กระทั่งเรียงกระทั่งลงโทษ เนื่องจากจำเลยทั้งสองได้ชำระหนี้ให้โจทก์ร่วมบ้างแล้วจึงลงโทษปรับจำเลยที่ 1 กระทั่งละ 25,000 บาท รวม 4 กระทั่งปรับ 100,000 บาท ให้จำคุกจำเลยที่ 2 กระทั่งละ 2 เดือนรวม 4 กระทั่ง เป็นเวลา 8 เดือน จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงปรับจำเลยที่ 1 เป็นเงิน 50,000 บาท และจำคุกจำเลยที่ 2 มีกำหนด 4 เดือน หากจำเลยที่ 1 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29 จำเลยที่ 2 อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยที่ 2 ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นข้อกฎหมายมีว่า เมื่อจำเลยที่ 2 ต้องคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว จำเลยที่ 2 จะยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์ได้หรือไม่ เห็นว่า กรณีที่ศาลมีคำสั่งให้พิตักษทรัพย์บุคคลใดหรือมีคำพิพากษาให้บุคคลใดเป็นบุคคลล้มละลายแล้ว คำสั่งหรือคำพิพากษานั้นเกี่ยวกับสิทธิและสภาพของบุคคล บุคคลผู้ล้มละลายจะจัดการทรัพย์สินได้หรือไม่ เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย จำเลยที่ 2

ยอมยกขึ้นอ้างในชั้นอุทธรณ์ได้ปัญหาที่จำเลยที่ 2 ได้อุทธรณ์เป็นประเด็นไว้ว่า เมื่อศาลมี คำพิพากษาให้จำเลยที่ 2 เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว จะมีผลให้มูลหนี้ตามเช็คคดีนี้สิ้นสุดผูกพันไป ด้วยหรือไม่ เนื่องจากศาลอุทธรณ์ยังมิได้วินิจฉัยปัญหาข้อนี้ แต่มีหลักฐานปรากฏอยู่ในสำนวนแล้ว ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นโดยไม่จำเป็นต้องย้อนสำนวนอีก เห็นว่าตามหลักกฎหมาย ล้มละลายเพียงบัญญัติมิให้บุคคลที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินคดีในทางแพ่งด้วยตนเองหรือก่อนสิ้น ขึ้นอีกในระหว่างพิทักษ์ทรัพย์อยู่ ถ้าหากไปก่อนสิ้นขึ้นในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ เจ้าหนี้จะ ถือเอามูลหนี้ไปขอรับชำระหนี้ไม่ได้ แต่ไม่มีบทกฎหมายใดบัญญัติให้หนี้สิ้นนั้นสูญสิ้นไป โดยเฉพาะกฎหมายล้มละลายมิได้คุ้มครองให้ผู้กระทำความผิดอาญาพ้นผิดไปด้วย ทั้งปรากฏว่าคดีนี้ จำเลยที่ 2 กระทำความผิดโดยสั่งจ่ายเช็ครวม 4 ฉบับ ลงวันที่ 3 พฤษภาคม 2534 ถึงวันที่ 24 พฤษภาคม 2534 ซึ่งธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2534 จำนวน 1 ฉบับ และเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2534 จำนวน 3 ฉบับ แต่จำเลยที่ 2 ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม 2535 การกระทำความผิดได้เกิดขึ้นก่อนจะถูกพิทักษ์ทรัพย์ ไม่เกี่ยวข้องกับการถูกพิทักษ์ทรัพย์ในภายหลัง แต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาลงโทษจำเลยที่ 2 นั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

วุฒิ คราววุฒิ · มงคล สรรภู · อธิราช มณีภาค

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9546/2539>